

[Hans Rasmussen.]

men i Danmark pålægges der en told på 5 pct. og i Norge en told på 20 pct.

Der er sikkert ingen tvivl om, at en sådan foranstaltning vil hemme den gode vekselvirkning, der kan opnås ved at tage maskinerne med fra et nordisk land til et andet, og det var derfor et spørgsmål, om vi ikke, da vi nu står overfor disse ændringer i toldloven, i lighed med Sverige skulle gøre sådant anlægsmateriel helt toldfrit; så må vi jo håbe, at Norge senere følger efter. Ingeniørfirmaer og entreprenørfirmaer er jo ikke bundet til arbejde i et bestemt land, men udnytter de muligheder for arbejde, der ligger i de forskellige lande, og hvorfor skal vi gøre det mere besværligt for sådanne virksomheder at tage navnlig de maskiner med, som de kender kapaciteten og dermed virkegraden af? Jeg vil derfor gerne i denne forbindelse bede den højtærede finansminister om, da vi nu står overfor ændringer i toldloven, samtidig at se på dette spørgsmål.

Måske vil det også være hensigtsmæssigt, at vi nærmere overvejer, om forslaget § 2s ordlyd er helt tilfredsstillende. Ifølge paragraffens andet afsnit skal en person for at kunne tage et motorkøretøj toldfrit ind i landet foruden at have været bosat i udlandet mindst i eet år have haft motorkøretøjet indregistreret i udlandet i mindst seks måneder. Betyder bestemmelsen, at motorkøretøjet skal være indregistreret i mindst seks måneder i et bestemt land? Det kunne jo tænkes, at en person f. eks. har haft en bil indregistreret i langt over seks måneder i udlandet, men flytter rundt i forskellige lande, således at forudsætningerne ifølge lovændringen, bilens indregistrering i de seks måneder i et bestemt land, ikke ville være opfyldt. Så rejser sig derefter spørgsmålet, om han, når han kommer til Danmark med sin bil, i det hele taget er i stand til at kunne tage bilen toldfrit med hjem til landet.

Der kunne i denne forbindelse stilles flere spørgsmål; men jeg tror som sagt, det ville være bedst, om man nærmere overvejede de forskellige ting i det udvalg, der skal nedsættes.

De ændringer, der er foreslået ved §§ 3 og 4, og som tager sigte på at følge de mellemfællelige overenskomster op, som vi forud

har givet vor tilslutning, hilser jeg med glæde, og jeg kan ikke se, at der kan være forskellige opfattelser indenfor tinget vedrørende de spørgsmål.

Løvrigt indeholder lovforslaget jo bestemmelser om et skærpet tilsyn ved myndighedernes kontrol med varer, der ligger på frilager eller befinder sig i Frihavnen. Det er ganske rigtigt, at efterhånden som afgifterne på visse varer, f. eks. spiritus, vin og nu også tobaksvarer, er forhøjet, vil interessen ved at omgå bestemmelserne selvfølgelig forøges, og det kan derfor kun være i sin orden, at myndighederne søger at skærpe kontrolforanstaltningerne. Lov er nu engang lov, og lov bør holdes, og det er helt naturligt, at kontrollen med tobaksvarer på frilager eller i Frihavnen er lige så effektiv, som kontrollen efterhånden er blevet med vin og spiritus.

Den eksisterende toldlovs § 33, som nu er foreslået ændret ved lovforslagets § 5, omhandler spørgsmålet om straf for personer, der søger at opnå uberettiget toldgodtgørelse eller afskrivning i kreditoplaget af værditoldbeskattede varer. Det må være rimeligt, at straffebestemmelsen også kommer til at gælde i tilfælde, hvor varerne fortoldes efter vægt. Fra mit partis side kan vi således acceptere de i forslaget foreslåede principper, herunder ændringen i de gældende bestemmelser om indbringelse af administrativt ikendte bøder for domstolene.

Lovforslaget er som sagt ikke et af de vidtrækkende, men det er kun på sin plads, at de foreslåede ændringer finder sted; og kan vi indenfor et udvalg nærmere få dem gennemdrøftet, kan der sikkert ikke være tvivl om, at der vedrørende dette forslag, der nu ligger på tingets bord, kan opnås enighed og dermed tilslutning fra de forskellige partier i dette høje ting. I hvert fald kan jeg på mit partis vegne give den højtærede finansminister tilsagn om vor medvirken til gennemførelse af de foreslåede lovændringer.

Harald Nielsen: Det foreliggende lovforslag giver mig ikke anledning til mange bemærkninger, og jeg skal heller ikke gøre bemærkninger til det ærede medlem hr. Hans Rasmussen af mere almindelig politisk karakter vedrørende told i det hele taget; det får vi jo nok lejlighed til at drøfte senere.